

BUDAPEST

A'
TSÁSZÁRI ÉS KIRÁLYI FELSÉG'
ENGEDELMÉVEL.

Nro 7.

Költ Bétsbenn; Szent Jakab Havának (Júliusnak)
23-dik napjána 1799-dik Elztendőbenn.

Béts.

Rastadthoz közel fekvő Plittersdorf nevű falubann, feles számú titkos jegyekkel írt Levelek nyomtatódtak ki, mellyek, a' meg-öletett Fr. Követeknél találtattak. A' Kiadó maga megfejtett némelleyeket ezen igen igen nyomos foglalató Levelek közzül; de 29-et [meg nem fejthett: minekokáért 50 aranyat tett fel A'nak jutalmúl, a' ki meg-fejtheti azokat. A' Nyomtatmány' titulussa ez:

Geheime Briefschaften; aus dem Portefeuille

der bei Rastadt ermordeten französischen Gesandtschaft. Voll wichtiger Aufschlüsse über mehrere der interessantesten Ereignisse unserer Tage. Plittersdorf 1799.

Nápoly Országáról, oly örömdetes hírfoly, hogy már egészlenn ki van tisztulva a' Frantziáktól, és a' Király is vissza tért a' maga Lakó-helyébe, Nápoly Városába.

F. M. Szuvarow mennyire bersüli a' derek Vitézt: meg-tettzik onnét is, hogy midőn Hertzeg Lichtenstein János Generális hozzájament Alessándriánál, a' már tudva lévő ditső tusakodásai után, mellyek miatt nem alutt három éjjel, és nem evett (a' Hertzeg) két egész nap: az Ősz Vezér, meg tsókotta a' Hertzeg kardját. — Már most az Alexandriánál lévő Lovasságot vezérli a' Hertzeg.

Nem régen jött ki Gothában Feldmarsall Gróf Szuvarow élete, melyet az ő Adjutánsa, Anthing Fridrik írt, 's adott ki illyen cím alatt: Versuch einer Kriegsgeschichte des Grafen Alexander Szuvarow Rymnikski von Friedrich Anthing. Sok rézre metzett képek vagynak ezen munka mellett, melly 3 részetskékre van fel osztva. Mi ezeket közöllyük belőle rövideden Érd. Olvasóinkkal:

F. M. Szuvarow 1730-ban született, egy eredetere nézve Svédi Nemes Házból. Az Anyja, I ső Péter Császárnak Keresztfia volt. Az Országban bevett szokás szerént már 12 élt. korában bé írtott a' Testőrök' Seregébe. Ifjúágától fogva

fzerette a' tudományokat, és különös gyönyörűséggel olvasta Cornelius Nepost, Turenne 's Montecukuli híres emberek történeteiket. Legkedvesebb Vitézei voltak eleitől fogva: Caesar 's 12-dik Károly (Svéd Király). Sok nyelveket ért, jól beszéll 's ir frantziaúl és németül. — 1774-benn feleségül vette Hertzeg Proszotowsky' Leányát. A' fia a' táborbann szolgál.

Koros ideje, útazási, sebjei és fáradsági mellett is, eleven vidám a' tekintete. Kitsinységétől fogva ellene mondott a' puha kényes életnek; sok esztendőktől fogva tsupa fris szénánn hál, és a' köpönyegjével takarószik. Kevés szempillahtások alatt fel szokott öltözni. Napjábann többször meg mosdik fris vízbenn. Szüntelen Uniformisban vagy rövid gurtkbában (kamiszolban, újjas-lájbliban) jár. Háló köntöst, keftyüt, bundát soha sem visel. Nints meg határozott órája az ételre; estve ritkánn eszik. Katonáihoz kemény, de gondos irántok; azért mindnyájan tisztelik 's szeretik. Ha vele hartzolnak, győzhetetleneknek tartják magokat. A' foglalatosságtól üres idejébenn, olvastat maga előtt. A' játékot 's a' zajos mulattságokat nem kedvelli; de azért a' társaságban nyájjas.

Szép jószágokkal és értékkel bír, mellyek, részfzerént örökségül szálltak reá, részfzerént vitézi érdemeinek jutalmai. Több 20 esztendejénél, hogy a' tükörnek nem veszi halznát, és se' óráat, se' pénzt nem hordoz magával. — Characterére nézve: barátságos, emberséges, bátor, meg-tántorithatatlan hívségű, ígérétét szentül

meg-tartó még az ellenség eránt is. Buzgó mind a' Religióban, mind a' Hazai szeretetben.

Leg-elsőbenn a' Pruzfszus Király ellen szolgált Májor fővel, 1742-dik eszt — benn. 1762-ben Obersterré lett. 1769 — 1772-dikig, a' Lengyel szövetséges hadban egygy Tsapatot (Kolon) vezérelt, mint Brigadíros. 1773-bann a' Török ellen háromszor diadalmasann hartzolt népével, és akkor Generállieutenántságra (F. M. L—ságra) emeltetett. Illy ranggal vólt még 1785-benn is, a' midőn több ízbeli véres ütközetekben meg-verte a' Törököket. Kinburnál meg-sebesedett, úgy nem külömbenn Oszakownál is. Ezen Vár 1788-bann vétetődött meg; a' hol 4,800 Orosz, 's 14,700 Török maradt halva, és 4800 Török esett fogságba. 1789-benn Kóburg Herzeggel egygyütt győzedelmeskedett Foksánnál a' Törökökön, két ezeret öldöstetvén le belőlök. Szinte így hartzolt 25 ezer Tsászári Királyi és Orosz Katonákkal Martinesti mellett is, 90 ezer Török ellen, kik közzül 20 ezerenn vesztették életüket. Akkor kapta Szuvarow, a' R. Sz. B. Grófságot Jó'sef Császártól; és a' maga Császárszifzonyától 2 dik Katalintól a' Rymnikski nevezetet. 1790-benn Ismael Várát meg-vette erő hatalommal, a' melly nap 33 ezer Törököket küldött más Világra, és 232 ágyúkat nyert. Az utólsó Lengyel háborúbann 1794-benn többször diadalmaskodott. Ritka bátorsággal vette meg a' Prágai sántzokat, és úgy jutott Varsó Városához. 13 ezer Lengyelek hóltt testei feküdtek akkor a' viadal' mezején, két ezerenn

veztek a' Visztula vizébe, 14860-ann estek fogságba, 's 104 ágyú jutott az Orofzok' kezére.

Ez az' említett Könyvnek rövid foglalata: Hihető, hogy nem sokára a' folytatása is közre fog bocsátódni.

Károly Fő-Hertzegnek újabb Tudósításai, melyeket a' Bétsi Német Újságnak 20-dik Júliusi Darabja közöl, következő Helvétziai 's Német Országai történeteket foglalnak magokbann:

„ Helvétziábann, a' Zürchi (Tigúrumi) nagytó megett, Sill nevű víz jobb mellyékeinn, megtámadta az ellenség Júl. 3-dikánn, Gen. Jella-chich Korpusát, mellynek bal szárnyát Fő'strázsamester Ötvös kormányozta. Vitézeink, a' kik elől állottak, el vonták magokat addig a' számosabb ellenség elől, mig segítségjék érkezett: de akkor visszafordultak a' Fr — ákat.“

Német Országbann 's nevezetessenn a' Sváb Kerületbenn, ismét el foglalta az ellenség Júl. 6-dikánn Offenburgot: de Júl. 8-dikánn reggel megént a' Miéink voltak Offenburgbann. A' Júl. 6-dikánn el fogott Fr. Tisztek beszélik: hogy a' mi meg maradt volt még az előbbeni viadal után, a' 10-dik és 23-dik számú Fr. Lovas Reg — ekből: az, Júl. 6-dikánn mind el vezetett. Részünkről, nem nagy volt egyébaránt a' veszteség: hanem hogy a' Császár Magyar Lovassainak vitéz Obersterét Gróf Keglevitset akkor ölte meg egy haubitzgránát.

(A' Császár Hufzár Reg — éből Hadnagy Paulini, Jún. 30-dikánn meg-sebesedvén Offenburg' tájjánn, fogságba esett egy Hufzárral egygyütt.)

Az Olasz-Országgi Officiális Tudósítások szerint, mind Mántua, mind Alessándria Vára ellen nagy erőbenn tétetnek az ostrom-készületek.

Hadi Környülállások.

(Külföldi Tudósítások Izerént)

1. Német Birodalmiak.

A' Császári Felség, mint Feje a' N. Birodalomnak, kívánta írásbann a' Régensburgi Gyűléstől, Jún. 12-dikénn, hogy végezzen az mentől elébb, a' N. Birodalom ellen folyó hadra megkívántató, mind fegyveres erő mind pénz-béli segítség adások eránt a' N. Birodalmi Rendeknek.

2.) *Olasz Országok.*

Ex-Cisalpinus Generális Lahotz, a' ki Ankona vidékénn húsz ezer főből álló föld-népét vezérel a' Fr—ák ellen, Cs. Kir. szolgálatbann vólt egykor Hadnagy fővel, a' Belgiojosó Regében: annakutánna a' Cisalpína Respublika felállításakor Generálissá lett. Generáliskodott későbbenn a' Fr—áknál de Gen. Monricharddal 's másokkal, sok veszekedései vóltak. A' Médiolánumi földönn több birtoka vagyon fél millió lívert érönel.

3. Spanyol Országok.

Mexikóból, egygy gazdag terhü Hajóssereg érkezett a' St. Antonio nevezetü Kikötő-

helybe, a' mellyel talám önként nem akartak találkozni az Anglusok: szintúgy; mint a' Kádixi Spanyol Hadi Hajóssereg nem akart találkozni az Angl. Hadi Hajóssereggel: hogy ne legyen alkalmatosságok az ellenségeskedésre.

4. Belgiomiak.

A' belső had megújulásának jelei ismét kezdik már mutogatni magokat Belgiombann: a' melly most annyival foganatosabb lehet, mivel már a' Brüsszeli Levelek szerént, mellyek Júl. 9-dikénn költek, valami kétfézig való Angl. Katonasággal rakott hajók is mutogatták magokat, Belgium' partjai előtt.

5.) Nagy-Britanniaiak.

A' Közép-tengeri Anglus Hajóssereg' Fő-Vezére Lord S. Vincent, Jún. 13-dikánn Tulon előtt tartotta vala még szemmel, az újabb Londoni Tudósítások szerént, a' Breszi Fr. Hajóssereget, melly, csak hamar azután hogy el indúlt vala onnét, kéntelenítettett, a' szelektől meg-rongáltatva oda visszafutni.

6. Frantzia Országiaiak.

Moreau helyébe, Gen. Joubert neveztetett az Olasz Orzági Fr. Sereg' Vezérévé, a' mellyhez el is indúlt Pári'sból Júl. 8-dikánn; nem külbömbenn Championet is, egy szemmel-tartó Seregnek az Alpeseken való vezérlésére.

A' meg-bukott Direktorok, 's azoknak Tzim-

borássai által el követett gonofzságok, soha egyébképpen nem jöttek volna oly világosan napfényre, mint a' hogy most jöttek, minekutánna a' felül fordúlt Felekezet, szintúgy valamint az előbbeni Revolúzióbann is lehetett tapasztalni, szorgalmatossann ki keresgélte 's fel fedezte, az Ő általa meg buktatott Félnek álnökságait.

A' Politzáj-Miniszterségből ki esett Duval, bizonyossann Direktorrá lett volna Sieyes helyett: ha már akkor az előbbeni Direktorok hatalma hanyatlani nem kezdett volna. És ez a' Duval, minémű átkozott Ember légyen: megtettzik tsak abból az egy hallatlan gonofz találmannyából is, a' melly, sok egyéb vétkeivel egygyütt, közönségessenn fenn forgott Jún. 24-dikénn a' Törvényhozó Iffj. Tanáts Gyülésébenn, a' melly abból állott: hogy Ő törvényes színt akarván adni, három ezernél több ollyatén megárestaltatásoknak, a' mellyek igazságtalanúl történtenek az ő tsupa kényyére: egy Békéltető Bíró nevébenn tétette azokat, kit Ő Martinnak nevezett el; de a' ki nem vólt egyéb, hanem ember formára szalmával ki töltött Kép (homme de paille, individu pöstiche), mellyet, egy szobájábann tartott; 's következésképpenn ez a' szalma-ember, rettegésbenn tartotta egész Fr. Országot.

Bailleul nevezetű Tagja a' Törvényhozó Iffjabbik Tanátsnak, mindenkori Szószóllójok 's buzgólkodó Védelmezőjök vólt a' megbuktatott Direktoroknak a' Gyülésbenn. Hogy ezt Bailleul nem ingyen tselekeszi, sokann gyanítot-

ták: de nem merték nyilván mondani 's írni. A' két esztendőkkel ez előtt Pári'sból meg-fzökött Ex Direktor Carnot, az Apologiájábann (Magát mentő Írásábann, mellyről már többször em'ítettük, hogy Bétsbenn is ki jött németre fordítva) olly vélekedését nyilatkoztatta, Bailleul eránt, hogy nékie nagy jutalmat ígérhetett a' Direktórium. Ezek a' Carnot' szavai:

„ Bailleul, a' ki Suán (Royalista vagy Királytkívánó ember) módra öltözködik, 's a' Nemzeti-gyűlés idejébenn, valósággal suánkodott is, egyszerre tüzes Pátriótává lett: az az, az új értelme szerént ezen szónak, olly emberré, a' ki rab-szolgája a' Végre-hajtó Kormányfzéknek (Direktórium executivumnak) és ezen egészsz hatalmú Úrnak (t. i. Direktóriumnak) olly Cancelláriájává akarja változtatni a' Törvényhozó-gyűlést, melly az ő parantsolatit, mindeá vizsgálás nélkül el fogadja, 's tulajdon kebeléből mind azokat ki hányja és számkivesse, a' kiket ki hányatni és számkivettetni parantsol a' Direktórium, ennek dühösködését helybe hagygya, 's kényének és telhetetlenségének fel-áldozza a' maga Polgár-társainak veréjtékkel szerzett keresménnyét, szabadságát, betsületét, 's életét. — Mi vitte ra Bailleul-t, hogy illy életre adja magát? Kétség kívül, valamelly Követtség, vagy más tiztség eránt vett ígéret. “

De a' mint már most ki sült: nem tsak ígérekkel ketsegtette a' Direktórium Bailleul-t, hanem alkalmas summákat is játlatott a' kezébe, tsalárdkodásai által. A' mint t. i. Bailleul-

nek szemére lobbantódott Jún. 21-dikénn a' Gyűlésbenn, egy olly Társaságba vólt ő fel véve a' Had Miniszter által, melly, a' hadi szükséges dolgoknak bé szerzését, 's a' Seregek' számára való szállítását vállalta magára, és az ezen Társaságba lett fel-vétettetése, minden Hónapbann ötven Luidór hasznot hajtott bé Bailleulnek. Ez a' hónaponként való 50 Luidór zsóld tette őtet olly ékessen szólló Pártfogójává a' Direktóriumnak. — Mindjárt más nap (Jún. 22-dikénn) hozzászaz Törvényt is hozott a' Gyűlés, a' melybenn tilalmazza a' Tisztviselőknék, az ajándék el vételt, 's minden afféle kereskedésbe való elegyédést, a' mellynek tárgya lenne a' Respublikának akármí névvel nevezendő közönséges vagyonyya: de minthogy ezen hozzászaz Törvény' végrehajtásának módjai nintsenek elő-adva: helyes-senn jegyzi meg az Ami des Lois nevű Újság, hogy az említett Törvény, nem igen nagy változást fog tenni a' dolgok előbbeni folyamatjában. Ugyan ennek az Ami des Loisnak igaz észre-vétele az, hogy málszoz is vólt már elég kiáltozás a' Státus vagyonyjának El-prédáltói ellen; de mihelyt a' Kiáltozók is vettek valami részt a' prédából, mindjárt el halgattak: 's innen azt hozza ki, hogy a' mostani kiáltozások se soká fognak tartani.

De ha az valósággal meg-történt, a' mit egy Véseli Újság írt: úgy a' Respublika' Nadállyai (Vérzopói) nehezenn dughatják most bé a' Kiáltozók' szájokat. Azt beszéli t. i. a' Véseli Újság, még pedig egészli meg-határozással:

„hogy az Orosz Császári Udvar' kívánságára, tartoznak minden Hamburgi és Brémai Kereskedő-Házak, esküvés alatt ki-nyilatkoztatni: mennyi fundusok vagynak le-téve ő általok az Angliai Bankóba, és azon fundusok közzül, mennyi különössenn az ő tulajdon vagyonyok, és mennyi, azoké a' Frantziáké, a' kiknek ők Biztosaik. Tudni való-dolog ugyan is (ezek is még a' Wéseli Újság' szavai), hogy a' meg-bukott három Fr. Direktorok, valamint szintén igen sok (Fr.) Kommisszáriusok is, temérdek summát praktikáltak, Hamburgonn és Brémánn által, az Angliai Bankóba. Többre megy a' mint mondják ezen summa, háromszáz milliónál. Ez, konfiskáltatni fog.“

Így valóbann alig ha nagy foganatja nem lesz azoknak a' sok unfzolásoknak, mellyek, a' Respublikának külömbkülömbféle részeiből útasítódtak a' Törvényhozó-gyűléshez, a' három meg-bukott Direktoroknak, 's a' több hamis lelkű Tisztviselőknék is példás meg-büntettetése eránt, a' milyen unfzolások minekutánna nagy számmal olvasódtak volna fel Júl. 5-dikénn a' Törvényhozó Hfjabbik Tanáts előtt, így szóllott Richou nevű Tag: „Találtathatik e' avagy tsak egy is olly Polgár, a' ki kételkedne azon 3 Direktoroknak öfzfeesküvéséről, kiket meg-buktattatok a' ti eröss magatok tartása által. Midön a' Respublikának minden részeiből, Észak-tól fogva Délig, 's Napkelettől fogva Napnyúgotig, kívánnják tőletek, hogy büntessétek meg a' mi minden veszedelmeinknek vétkes

•kait: ugyan ötölhetne e' valamelly akadék el-
 métekbe, ha valyon engedelmeskedjetez e' en-
 nek a' hatalmas szónak. En kívánom, hogy
 mind azon próba-írások, mellyek a' tizenegy
 Tagokból álló Kommisszióznak adódtak vólt ál-
 tal, most adattassanak azon Kommisszió' kezé-
 be, mellyet Ti, Jún. 14 dikénn neveztetek ki,
 olly hagyomás mellett; hogy készíttse el mentől
 elébb a' maga vélekedését, a' 3 Ex-Direktorok-
 nak, Törvénybe való idéztetések végett. — Ri-
 chou' Beszéde ki-nyomtatott, 's által küldö-
 dött a' Kommisszióznak."

Jourdan ugyan egy hoszfzas és fontos Be-
 szédjébezz, mellyet Jún. 28-dikánn tartott vólt
 a' Törvényhozó Ifjabbik Tanáts előtt, azon
 Kommisszióznak nevébezz, a' mellyről Richou
 emlékezett, azt jövendölte, hogy a' mostani Di-
 rektorok, ha az ő hatalmok nem mérséklödik;
 meg nem engedik, az ő előttök Direktorságot vi-
 seltt Bünösöknek meg-büntettetését. Barras pe-
 dig, — hitelles Tudósítások szerézt — meg is
 ígérte vólt Merlinnek és Lareveillere-Lepauxnak,
 „hogy nem lesz semmi bántódássok; ha szép
 szerézt le teszük magoktól a' Direktorságot“: de
 azért nehezen kerülhetik el a' kemény büntetést
 az Ex-Direktorok.

Jourdan szavai ezek: „Meg nem szenvedik
 ök (a' mostani Direktorok, ha t. i. az eddig
 való egész Directóriális hatalom az ő kezek-
 bezz lesz) hogy egy ollyan Ember, a' ki ő
 előttök Direktorkodott: ámbár ellenségjek is Az
 nekik, meg-büntetödjek az általa el követett

gonofzságokért, akármelly nagyok légyenek is azok; félnek ök, hogy az előttök Direktorságot viseltt Személyeknek meg-büntetésében a' magokét kell szemlélniek; nem üldözik ök a' Haza-árulókat, a' kikhez hasonlóknak érzik magokat. — De éppen az ilyen következeseknek el háritása végett azon vagyon most a' Törvényhozó Iffjabbik Tanátsbéli leg-hatalmassabb Felekezet, hogy a' végre-hajtó hatalomnak legnagyobb részét, a' Kommissziója kezébe jatszassa. Ezen Felekezetnek Levallois. nevü Tagja, következő két Végzés-formákat terjesztett Júl. 6-dikán a' Tanáts eleibe, helybe-hagyás és el fogadás végett: 1.) Semmi Tisztviselők a' Respublikábann, nem ruházhatják magokra az Igazgató-szék (Gouvernement) nevezetet. 2.) Minden Végzése a' Direktóriumnak, melly, ellenkezne a' Törvényekkel, halálos büntetést fog vonni a' Végzés-hozóinak nyakokra.

A' mi illeti Barras' biztatását: annak semmi sikere nem lehet: mert az ő maga szénája se' a' leg jobb renden láttatik feküdni. Sieyes pedig elég példáját adta már, hogy ő nem szokta az olyan Embereknek pártjokat fogni, ám-bár Batátjai vóltak is az előtt, kiket közel lát a' meg-bukáshoz: és most annyival inkább nem; mivel azok az ő jó emberei, kik a' Törvényhozó-gyűlésben ülnék, nem a' hatalmasabb Felekezet, melly abból is meg tettzik, hogy Treilhárd helyébe szerette volna ő, Direktóriális Tiszt-társának, vagy Talleyrandot, vagy Cambaceres-t, vagy Beurnonville-t; de ezek még csak

cándidátzióba se' jöttek bé. Mást is akart Sieyes, hogy t. i. minekutánna Gohier lett Treilhárd helyébe Direktorra: hármójok' kezébe játszassa az egélsz Direktóriális hatalmat, avagy tsak egy jó darab ideig; melly czélljának elérésére igen jó elköznek találta vólt, Barras és Gohier Kollégáinak helybe-hagyásokkal, ha Merlin és Lareveillere ellen, valamint szintén Reubel és Treilhárd ellen is, a' Vád-tzikkelyeit fel-téti a' Törvényhozó Iffjabbik Tanáts, a' maga Kommiszziója által, 's procezfszust indíttat ellenek, melly procezfszus a' mig hozszasann folyt vólna: addig Merlin és Lareveillere, nem szüntek vólna még ugyan a' Direktori nevet viselni, hanem, mint vád és per alatt lévő Személyeknek fel lévőn függesztetve a' hatalmok, tsupánn Sieyes, Barras, és Gohier lehettek vólna a' Tótum fákok. Ezen szándéknak végre-hajtásábann eleget is mesterkedett Sieyes, de semmire se' mehetett.

Valamint a' Scherer ellen való zúgolódast, tsak hamar követte az Ex-Direktorok ellen való ki-keles is: úgy Scherernek árestáltatását, és törvénybe való idéztetését, melly már meg-történt, úgy lehetnézni, mint az Ex-Direktorok' hasonló sorsának előljáró postáját.

Valóbann Sieyes, mint Direktórium' Elöl-ülője, olly Tudósítást küldött a' Törvényhozó Iffjabbik Gyűléshez, Fr. Ország' külső 's belső állapotjáról, Jún. 27 dikénn, a' mellyből formális vád telik az Ex-Direktorok ellen.

Ez a' Tudósítás is nyilván bizonyítja egyéb-

aránt azt is: a' mit minden más Tudósításokból is lehet olvasni, hogy más gondolati 's érzési vagynak már most a' Fr. Népnak, mint voltak a' fellyebb való ezt — ökbenn, és hogy Fr. Országának nem tsak Napnyúgoti; hanem Déli félzeibenn csoportossann járnak az ollyatén Fel-fegyverkeztek, kik a' leg-tüzesebb Respublikánusokat rakásra öldösik,

Minthogy már most Pári'sbann ismét felzabadúlt a' politikai Társaságok' tartása: tehát egy illyen Társaság öfzsze-gyült Júl. 7-dikénn a' Honoré nevezetű úttzábann, hogy Ülést tartson: de a' Haláruló-afszonyok által tsak hamar széllyel kergettetett: kik is azt mondották, hogy jól tudják ők, mitsoda következéseik voltak már az efféle eztelenkedéseknek.

Az új Had-Miniszter Gen. Bernadotte, egy Hirdetményt intézett a' Seregekhez, mellybenn ígéri nékiek: hogy nem nyugfzik addig, mig nékiek kenyeret, ruhát 's fegyvert nem teremt. De ezen ő biztatásainak olvasása után tsak hamar Pári's' úttzáinak minden szegeleteire, és minden piattzaira, következő tíz sorokat raggattak fel, mellyeknek értelme rövidedenn oda megy ki, hogy az előbbeni Miniszter, szamar volt: de Bernadotte még nagyobb.

Bertrand, maitre Meunier, à ce que dit l'histoire,
Étoit le long des jours, aux marchés, à la foire;
Revendant, rachetant; mais pour tous les travaux
Notre Bertrand n'avoit qu'un âne peu dispôs.
A mi, dit-il un jour à sa triste monture,
Déformais si je trouve un âne de nature,

On me verra, mon fils, l'acheter à l'instant.
 Mon travail en sera dès lors moins fatigant.
 Henez, répondit l'âne, enchanté de l'affaire,
 En voi, sur la gauche, un gros qui vient de braire.

Magyar Ország.

Szigethről Jún. 19-dikénn: — „Nálunk, Máramarosbann, a' Legénység, olly kedvét mutatja a' vitézkedéshez; hogy tsak két nap, tizenhárommal nevedett azon új Katonák' száma kiket a' Kamara gyűjt. A' Vármegye is gyűjt maga részéről; 's verbuál a' Katonaság is.“

„Essős ideje járt Máramarosnak ebbenn a' Hónapbann; 's havas a' hegyekenn. Még Jún. 16-dikénn fűtenünk kellett itten.“

„A' vetések igen szépek. Böven hordanak a' szomszéd Vármegyékből piatzunkra mindenféle gabonát, melly igen óltsó is.“

„Beregh, Szathmár, és Ugotsa Vármegyékenn, nem reménylenek az idénn olly bőv szüretet, mint a' minéműek vóltak a' két fellyebb való esztendőkbenn.“

Nagy-Váradról egy szép Levél érkezett hozzánk, az ott Jún. 23-dikénn győzedelmeinkért tartatott hálaadó Isteni-tiszteletről, a' mellyet el nem múlatunk közleni.

Helvétziai Fr. Követté neveződött Perroschel' helyébe egy Rheinhárd nevű Würtembergi Fi, a' ki Florentziábann vólt Directóriális Kommisszárius.